

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā)
par Ls	par Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 2,—	1 1,70
Piesūtīt pa pastu	Par atsevišķu
un pie atkalpār-	numuru 10
devējiem 13	

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

oficiāls laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Redakcija:

Rīgā, pili 2. ist. Tālrunis 20032
Runas stundas no 11—12

Kantoris un ekspedīcija:

Rīgā, pili 1. ist. Tālrunis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīnām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	„—,20
c) no privātiem par katru vienu rindīņu (par obligāt. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

142. №

Pirmdien, 1936. g. 29. jūnijā

Devīpadsmitais gads

Cenu inspektora rīkojums.

Dzelzceļu virsvaldes rīkojums.

Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis Amatniecības kameras atklāšanas svinībās.

Sestdien, 27. jūnijā, valsts karogiem, zaldumu vītnēm un ziediem greznotā Amatniecības kameras I. pilnsapulcē, ko ar savu klātbūtni un norādījumiem pagodināja arī mūsu Valsts un Ministru Prezidents Dr K. Ulmanis.

Jau laikus pirms pulksten 13 sāka ierasties Amatniecības kameras locekļi un viņu vietnieki, valsts un pašvaldības iestāžu vadītāji darbinieki, Latvijas tirdzniecības un rūpniecības, Lauksaimniecības un Darba kameras priekšsēdētāji un prezidija locekļi un citi goda viesi, kuri starpā redzami arī augstskolu profesori un valsts hanku vadītāji personas. Ierodas arī satiksmes un izglītības ministri, iekšlietu ministra biedrs un valsts kontrolieris.

Lielajā zālē ir īsts svētku iespaids: tā greznotā lauru kokiem, valsts krāsu audekļiem un Valsts Prezidenta Dr K. Ulmanis un kara ministra ģenerāļa J. Balodis portretiem. Svinību iespaidu pavairo vēl daudzo uzguņu mirdzums lielajās lustrās.

Īsi pēc pulksten 13 zālē atskan fanāru skaņas un klātesošie pieceļas: ir ieradies Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis ar kara ministru ģenerāli J. Balodis un finanču ministru L. Eki. Viņiem zālē ienākot, atskan jūsmīgi klātesošo aplausi un Vidzemes artilērijas pulka spēlētāji apsveikuma maršs.

Kad augusta goda viesi un prezidijs iegājuši savas vietas, Amatniecības kameras priekšsēdētājs E. Rozītis sacīja sekojošu uzrunu:

„Augsti godātais Valsts Prezidenta kungs, augsti godātie ministru kungi, dāmas un kungi! Šodien pirmo reizi latviešu zemē ir sanākuši kopā amatnieku pārstāvji no visām mūsu zemes malām, pilsētām un laukiem, lai runātu kopēju valodu, lai kārtotu kopējās amatnieku lietas.

Ar šo dienu Latvijas amatniecībai sākas jauns laikmets un amatniecības attīstības vēsturē paveras jauna lapa, kas stāstīs par amatnieku apvienošanu kopējam darbam, lai celtu un vairotu tautas garīgās un materiālās vērtības un valsts labklājību.

Likums par Latvijas amatniecības kameras nevien nokārto amatnieku pārstāvības jautājumu, bet arī nodibina jaunu kārtību amatnieku tehniskās sagatavošanas, pārbaudes, biedrību un citos arodu jautājumos. Valsts saimnieciskās jaunūzņēmības celtni ir veidojusi mūsu lielā meistara tautas vadotāja roka, un amatniecībai kā atsevišķai ražošanas nozarei šinī ceļnē ir ierādīta ievērojama vieta. Es esmu dziļi pārliecināts, ka amatnieki pratis to pienācīgi novērtēt un apzināties arī tos lielos pienākumus un atbildību, ko prasa likums, kārtas gods un tautas un valsts intereses.

Jaunais laikmets prasīs no amatniekiem daudz atbildīga un godīga darba kā privātā dzīvē, tā arī sabiedriskās dzīves laukā, un nevien no tiem amatnieku pārstāvjiem, kas darbosies kamerā un viņas sekcijās, bet no ikkatra amata meistara, zelta un mācekļa, kas darbu strādā, maca vai mācās.

Mūsu uzdevums ir vienotā darbā atjaunot ticību amatnieku darbam un stiprināt un celt amatnieku kārtas godu, lai tas atmirzētu tirs un spodrās atjaunotās Latvijas saulē. Uz šo darbu es, godātie kameras locekļi, jūs šodien aicinu, un esmu pārliecināts, ka tas sekmēsies un panākumi neizpaliks.

Bet pirms mēs ejam tālāk, apliecināsim dziļi izjustu pateicību Valsts un Ministru Prezidentam un visai nacionālajai valdībai,

kas mums devusi iespēju šē kopa būt un brīvu un atklātu valodu runāt un vienotam darbam amatniekus pulcināt.

Ar patiesu un nedalītu prieku Latvijas amatniecības kameras I. pilnsapulces dalībnieki apsveic jūs, augsti godātais Prezidenta kungs, šodien savā vidū kā vienotās tautas vadoni, un Amatniecības kamera ar lepnumu atcerēsies augsto godu, kādu jūs, Prezidenta kungs, esat parādījuši kamerai un visai plašai amatnieku saimei ar personīgo ierašanos kameras atklāšanas sapulcē. (Skaļi aplausi.)

Izteiksīm arī sirsnīgāko pateicību mūsu brīvības cīnītājiem ar ģenerāli J. Balodis priekšgalā par lieliem upuriem, kas nesti valsts atbrīvošanai un aizsardzībai, lai mēs savu darbu varētu strādāt un droši raudzīties nākotnei pretim. (Skaļi aplausi.)

Ši pilnsapulce izziņoja ar pavēstēm kameras locekļu kungiem š. g. 12. jūnijā, kas saskaņā ar likuma 28. panta noteikumu, ka pilnsapulces izziņojamas rakstiski vismaz 1 nedēļu pirms to sanākšanas. Uz šo pilno sapulci, saskaņā ar likuma 29. pantu, informācijas nolūkā ir aicināti arī kameras locekļu kandidāti. Kameras pilnsapulce ir pildtiesīga, ja tajā piedalās vismaz puse no kameras locekļiem. No kopējā kameras locekļu skaita — 90 — šodien uz pilnsapulci ieradusies 86 locekļi, kamdēļ konstatēju sapulci par pildtiesīgu. Ši ir Latvijas amatniecības kameras I. pilnsapulce, un es lūdzu finanču ministra kungu to atklāt, saskaņā ar likuma par Latvijas amatniecības kameras 29. pantu.

Finanču ministra L. Eka runa.

Šodien pēc pabeigtā iekšējā organizēšanas darba Latvijas amatniecības kamera iesāk jaunu posmu savā darbībā. Šodien pirmā Amatniecības kameras pilnsapulces diena ir svarīgs vēsturisks notikums mūsu valstij un mūsu vecajai Rīgai. Ši diena ir arī svarīga un ievērojama amatniekiem un amatniecībai, jo nu beidzot ir piepildījies tas, kas diezgan ilgu gadu bija tikai vēlēšanās. Arī amatniecība tagad ir apvienota spējīgā un vienotā organizācijā, arī amatniecība ir atradusi to konsekventu piepildījumu un iet un arī turpmāk ies to ceļu, ko nospraudis un visai mūsu dzīvei pamatā liecis mūsu Valsts un Ministru Prezidents ar 1934. gada 15. maiju. Šodien Amatniecības kameras locekļi un locekļu kandidāti iesāk praktisko un konstruktīvo darbu, kāds vispārējos rāmjos jūsu darbībai ir nosprausts daudz un visādās variācijās pārrunātā kameru likumā no pagājušā gada 30. decembra. Tagad jums atliek stāties pie savu pienākumu un tiesību pildīšanas.

Pārveidojot visu mūsu saimniecisko dzīvi, valdība ir domājusi par amatniecības atveseļošanu, pat gribētu teikt, par amatniecības atjaunošanu un tās atdzimšanu. Šo atbildīgo un arī grūto uzdevumu — uzraudzīt, pārorganizēt, sekmēt iespējamiņas robežās mūsu amatniecību — valdība ir uzticējusi jums, godātie Amatniecības kameras locekļi un kandidāti. No jums tagad atkarājas, kādu saturu jūs ieliksiet tai darbā, kas jūs sagaida, un cik stipra jūsu organizācija turpmāk izvērtīsies.

Amatniecības kameras sastāvs, kurā ietilpst amatnieki un amatniecības pārstāvji no visām amatniecības nozarēm un no visiem Latvijas apvidiem, pilsētām, ciemiem un laukiem, ir garantija, ka, atrodot pareizo ceļu un nepieciešamo sadarbību un atsevišķo arodu interešu saskaņošanu, amatniecība visā visumā sasniegs to līmeni un to stavokli, kā to vēlamies un kā

to paredz likums, uz kura pamata jūs darbojaties.

Tagad šai laikmeta, kad mēs tuvāk ieskatāmies mūsu vēsturē un klausāmies vēstures solos, lai no senās vēstures mācītos mūsu tagadnes darbā, tad ir jākonstatē, ka mūsu amatniecības vēsturē ir tikpat veca kā visas latviešu tautas vēsturē. Tagad, kad mūsu zemes akmeņi un zeme runa par latviešu tautas senatni, latviešu tautas seno kultūru, mēs ar katru gadu un pie katra arheoloģiskā izrakuma arvien spilgtāk redzam un atrodam izcilākus un košākus senlatviešu amatniecības mākslas paraugus. Smalki un īpatni veidotie ieroči un rotas lietas liecina par augsti izkoptu un specializētu amatniecības tehniku senos laikos. Apģērhu paliekas senkapos rada jo komplikētus audumu musturus, daudzus audumos iestrādātie metāla izrotājumi un ornamentu liecina par audumu tehnikas augstiem sasniegumiem. — gribētu teikt — auduma tehnikas ziedu, kads tajos laikos nebija sastopams pārējā Ziemeļeiropā. Bagātīgi atrastās trauku paliekas savukārt liecina par labi attīstītu keramiku. Pedējos laikos izdarītie rakumi pilskalnos rāda arī, ka koku būvniecībā un vispār koku apstrādāšanā senlatvieši stāvējuši uz ļoti augstas attīstības pakāpes.

Arī daudzkārt pārrunātā bijušo ģilžu jautājumā senā vēsturē rāda, ka sākumā arī ģildēs, kas bija tais laikos tipiskas amatniecības organizācijas, ir lielā pārsvarā ar amatniecību nodarbojušies latvieši un libieši. Sverā Krusta brālības statūti no 1252. gada, kas vēl uzglabājušies līdz mūsu laikam, rāda, ka senos dokumentos figurē tīri latviski vai libieski ģilžu vecāko vārdi. Minēsim tikai dažus: Maske, Lykase, Naigums u. c. Atsevišķās ģildes brālības — ligieri, neseji u. c. — bija savā sastāvā tīri latviskas. Ši latviešu amatnieku dominēšana turpinās diezgan ilgi, un vēl 1625. g. izstrādātie līnu audēju statūti satur, varētu teikt, īpatņu vācu minoritātes aizsardzības paragrafū: „Beym wahl und sonsten sollen die teutschen, wan die vorhauden, nicht hindangesetzt, sondern under den beamtben einer zum wenigsten aus der teutschen nation mit zugezogen werden”. Tikai vēlāk, lai gan jau 15. gadsimtenā sākumā sakās cīņa, uzņemšana ģildes arvien vairāk ir apgrūtināta. Tiek ierobežots zellu un mācekļu skaits pie atsevišķiem meistariem. Vēl 16. un 17. gadsimtenā, kad mūsu zemē bija diezgan liels saimnieciskās uzplaukums, torcizējās ģildēs pastiprināta karta vēl turpina ieplūst latviešu amatnieki. Bet baldoties no konkurences un dabīgā pārsvara, ģildes sāk atteikties no savu tiešā mērķa un uzdevuma — visu amatu apvienošanas un pārstāvēšanas, neskatoties uz tautību un ticību — un arvienu vairāk cenšas ierobežot vai pat pilnīgi izbeigt latviešu ieplūšanu amatniecībā un arodniecībā vispārīgi. Ja agrāk tikai daži atsevišķi amati: 1375. g. mucinieki, 1390. g. mūrnieki, skroderi un kurpnieki, 1413. g. — kažoku apstrādātāji nolēma neuzņemti par mācekļiem latviešus, kad paralēli pastāvēja tīri latviski amati (mupat jau minētie līnu audēji), 1682. g. abas Rīgas ģildes uzsāka ģeneraluzbrukumu latviešiem. Tās iesniedza pilsētas valdei sūdzības rakstu, kurā starp citu uzsvēra, ka ir pilnīgi neceļšama, apkaunojoša un ar briesmām saistīta lieta, ka nevāciešiem pielauj baidīt šajā cīnītā pilsētā pilsonu tiesības un pārtikt no pilsonu pārtikas. 1753. g. lielā ģilde savukārt iesniedz jaunu pieprasījumu noliegt latviešiem nodarboties ar tirdzniecību un arodiem. Latvieši jau tais laikos ar visiem spēkiem cīnījās pret šiem uzbrukumiem un par savu pilsoniskām tiesībām, 1784. g. tiem arī izdodas panākt Krievijas tieslietu kolēģijā un senātā savu taisnīgo prasību principiālu atzīšanu un nedaudzu

latviešu uzņemšanu lielajā ģildē. Tomēr tais laikos nebija iespējams panākt principiālas pārmaiņas ģilžu norobežotā latviešu izslēdzošā orientācijā, un tikai tad, kad izdodas arī mūsu zemē pielietot Krievijas noteikumus par arodiem, latviešu amatniecība izkļūst pa daļai no ģilžu žņaugiem un sāk iet savus īpatnus ceļus. Tikai 1866. g. 4. jūnijā amatniecības patenta brīvību attiecina uz visu Latviju, dodot tiesību nodarboties ar amatniecību un algot strādniekus katram, kas izņem amatniecības zīmi.

20. gadsimtenā sākumā mūsu amatniecība pārdzīvojuši dabīgu krīzi, ko izsauca straujais lietrupniecības uzplaukums mūsu galvenās pilsētās. Ja vēl 1839. g., piemēram, Jelgavā bija 1147 amatnieki un 115 fabriku strādnieki, tad gadsimtena maiņā aina krasi grozījās. Bet arī šais apstākļos amatniecība un mājamatniecība samērā ātri piemērojās jaunajiem apstākļiem, un nodibinoties Latvijas valstij un pēc smago brūču pakāpeniskas sadzīšanas arī mūsu amatniecība atzēl samērā ātrāki nekā ļoti smagi kara, bēgļu un evakuācijas laikā dragāta un izpostīta rūpniecība.

Mūsu amatniecība vēl joprojām pat pēc nodarbināto cilvēku skaita ir svarīgāka nekā lietrupniecība, jo pēc iepriekšējiem datiem par tirdzniecības un rūpniecības skaitīšanu mēs redzam, ka Latvijā ir apmēram 40.000 amatniecības uzņēmumu, kurās darbu atrod apmēram 120.000 cilvēku, no kuriem liela daļa būs ģimeņu uzturētāji. Tā tad redzams, ka amatniecībā nodarbināto cilvēku skaits un to cilvēku skaits, kas no amatniecības pārtiek, ir daudz lielāks, nekā to, kas nodarbināti rūpniecībā. Pie tam jāņem vērā, ka tāpat kā citās valstīs arī pie mums ir grūti novēlkt stingru robežu starp amatniecību un sīkrūpniecību. Mēs tik varam konstatēt, ka amatniecības kodolu sastāda visiem pazīstamas un skaidri saprotamas amatniecības nozares. Tas arī redzams no kameras prezidija priekšdarbiem, no apstiprinātām Amatniecības kameras 9 sekcijām, kurās ietilpst visi tie arodi, ko mēs kā amatniecību vienmēr esam sapratuši: mūrnieki, namdari, akmeņkaļi, skārdnieki, stiklinieki, skurstepslaucītāji, instalātori, kalēji, atslēdznieki, vērpēji, audēji, kārsēji, šuvēji, melderi, cepēji, konditori, aldarji, daiļkrasotāji, frizieri, ādu apstrādātāji u. c.

Ja amatniecība arī vispārīgi līdz šim varējusi noturēties savās pozīcijās līdztekus rūpniecībai, tad tomēr, atstājot amatniecību savam liktenim, tā nebūtu bijusi spējīga turpmāk noturēties. Viens no svarīgākajiem trūkumiem mūsu līdzšinējā amatniecības attīstībā ir, pēc maniem ieskatiem, intereses zušana jaunajā paaudzē pret amatu, jo uz minētiem 40.000 amatniecības uzņēmumiem 1935. g. skaitlījas tikai 5727 mācekļi. Amatniecība savas pozīcijas var noturēt un var augt un nostiprināties tikai tad, ja tā izceļas ar savu darba augstvērtīgo kvalitāti iepretim tā saucamiem masu rūpniecības ražojumiem. Augstvērtīgs darbs ir iespējams tikai tad, ja to dara kvalificēts amatnieks, kvalificēts meistars. Kamēr vēl mūsu amatniecībā darbojas pārbaudītie vecie meistari, amatniecības konkurences spējas ir stipras un tās būtu grūti kaut kādiem blakus iespējamiem skart. Bet trūkstot jaunu spēku ieplūšanai amatniecībā, amatniecību jau paredzamā nākotnē būtu skārusi krīze. Jūsu uzdevums ir šo krīzi novērst, dot jaunus spēkus amatniecībai un rādīt šiem jauniem spēkiem ceļu, pa kuru tiem turpmāk būs iet.

Otrs šķērslis amatniecības attīstībā ir tas, ka trūkst organizētas un vienotas amatniecības ražojumu propagandas, trūkst jaunu tirgu meklēšanas paņēmieni: atsevišķie uzņēmumi nav spējuši pārvarēt vispārējo pasīvi-

tāti šai ziņā. Šeit nav vajrojami atsevišķie amatnieki, jo tie pēc sava darba līdzekļiem un savas darbības apjoma nav spējīgi katrs par sevi uzņemties savu ražojumu propagandu un tirgus meklēšanu. Tādēļ līdz šim arī pašiem patērētājiem ne vienmēr ir pietiekoši bijusi pazīstama mūsu amatniecības ražojumu izcilā kvalitāte un vietas, kur šos ražojumus varētu iegūt. Arī šeit ir viens no jūsu uzdevumiem, pie kura jāķeras nekavējoties. Jums jāatrod iespēja tuvināt patērētāju amatniekam-ražotājam, un šā darba sekmīga veikšana dos ļoti daudz mūsu amatniecības ekonomisko pamatu tālākai nostiprināšanai.

Es tikai pāris vārdos pakavēšos pie likuma par Amatniecības kameru, kas jums visiem ir ļoti pazīstams. Amatniecības kamera ir radīta, lai nebūtu velta spēku skaidrošanai un līdzekļu nelietderīgai izšķiešanai. Amatniecības uzņēmumu lielais skaits jau pats par sevi norāda, ka bija nepieciešama centrālā amatnieku organizācija, kāda esiet jūs — jaunā Latvijas amatniecības kamera. Jūs arī būsit vienīgi, kas vadīs un izkops amatniecību un amatniecības pašdarbību un palīdzību, un jums būs jāsekmē ar visiem jūsu spēkiem veselīgu apstākļu nodibināšanu un jārada iespēja amatniecībai to izpildīt, ko šis likums paredz, t. i. pārstāvēt amatniecības intereses pie valsts un pašvaldību iestādēm un arī starptautiskās iestādēs un apvienībās. Jums arī būs iespēja līdzrunāt pie likumprojekta apspriešanas, Jūs varēsiet nākt ar paskaidrojumiem un ierosinājumiem par savām vajadzībām un nākotnes plāniem. Es jau uzsvēru, ka ļoti liela nozīme jūsu darbā būs tam, kā jūs nostādīsiet amata mācekļu audzināšanu un apmācību. Amatniecības kamera turpmāk būs vienīgā, kurai būs tiesības izsniegt diplomus amatameistariem un zeltiem. Jums nāksies organizēt un pārraudzīt amata un zeltu apmācību. Tāpat arī jums būs jānodrošina un ziņas mācekļiem un interesentiem aroda izglītības jautājumos. Jums būs jānoorganizē arī jaunais amatnieku biedrības galvas pilsētā, provinces pilsētās, ciemos un laukos un jārūpējas par amatnieku sabiedriskās dzīves pasākumiem.

Valsts un Ministru Prezidents savā šī gada 24. aprīļa runā par Amatniecības kameru teica, ka vajadzība pēc Amatniecības kameras ir bijusi ļoti liela, tāpat kā tirdzniecībā un rūpniecībā. Jo arī šie amatniecība, mums tāpat jāstājas rindās un jāsaprotavojas eksāmenu likšanai, jo tie eksāmeni, ko mēs atkal izvedīsim, būs tādi, lai mēs pašī latvieši ievadīt lietas kā nākas. Arī amatniecību mēs nostādīsim uz tāda stāvokļa, ka amatniekiem būs pricks savu darbu darīt un viņu darbs nesis zemei savu labumu. Šeit, kā redziet, ir nosprausti tie galvenie mērķi, kādēļ Amatniecības kameras dibināšana bija nepieciešama un neatliekama.

Visu kopā saņemot par jūsu uzdevumiem un mērķiem, es gribētu teikt, ka svarīgākie no tiem ir:

- 1) mūsu jaunatnes tuvinašana amatniem ar piemērotas un ar amatniecības praksi saskaņotas izglītības palīdzību, lai nodrošinātu svaigas darba enerģijas un darba prasmes ielūšanu amatniecībā;
- 2) amatniecības saimnieciskās bāzes nostiprināšana, gādājot par tās ražojumu propagandēšanu un kārtojot tīri tehniskus jautājumus, kā: kredītu sagādāšanu, izejvielu iegādi u. t. l.;
- 3) amatniecības kā kārtas izkopšana, nostiprinot profesionālo ētiku, paceļot amata prasības standartu, izskauzot nemāku konkurenci un pēc iespējas vairāk pievelkot amatniecībā patstāvīgu ģimeņu, kas var savu darbu strādāt neatkarīgi, tiešā kontaktā ar patērētāju, un gūt apmierinājumu savā darbā, savā arodā.

Ar gandarījumu var atzīmēt, ka visa mūsu amatniecība, visi mūsu amatniecības un saimnieciskās dzīves pozitīvie spēki ir apsveikuši jaunās Amatniecības kameras dibināšanu. Līdzšinējās arodorganizācijas, skaitā 68, ir brīvprātīgi likvidējušas, un visi šo veco organizāciju biedri ir solījušies nedalīti atbalstīt Amatniecības kameras darbību. Tikai trīs organizācijas nācies likvidēt piespiedu kārtā. Ikdienas ienāk samīnājumi un apsveikumi amatu organizācijai, ienāk vēlējami jaunajai kamerai, kuŗas izteikta palāvība un ticība jaunradītiem amatniecības dzīves pamatiem. Tādēļ ir dibināts pamats cerēt, ka Amatniecības kameras darbi veidosies sekmīgi,

jo tā netrūkst sajusmas pilna un lojāla atbalsta visplašākas amatnieku aprindās.

Redzot visu šo pozitīvo un mūsu atjaunotai politiskai un saimnieciskai dzīvei nepieciešamo pārkaršošanu un koncentrēšanos, mūs nepatīkami aizskar veco pretešību jauna uzsildīšana un tagad vēsturei piederošo ģilžu jautājuma tendenciozā apgaismošana laikrakstos, brošūras un grāmatās. Vēl tikai vakar manās rokās ir nākusi grāmata, kas pēc prof. Dr. Freitāga - Loringhoveņa priekšvārda gan it kā turoties lietiskās objektivitātes robežās, bet, pāršķirstot grāmatas saturu, redzam, ka tā ir pilna nedibinātu pārmetumu un naida pret Latviju un latviešiem un objektivitātes vietā ir redzama pastrīpota Latvijas jaunizbūves darbam nelabvēlīga tendence, pat nepatiesība un draudi. Pie šīs grāmatas, acimredzot, citiem un citā vietā vēl nāksies atgriezties.

Noslēdzot, novēlu kameras locekļiem, kas šodien sanākuši sirmajā Rīgā, Latvijas amatu namā uz pirmo darba sēdi, izturību ar pašapziņu nest to lielo atbildību visas tautas priekšā, ko līdz ar pienākumu uzņemšanos Amatniecības kamerā esiet uzņēmušies pret valsti un tautas vadoni. Jūs esiet nākuši, lai strādātu, un jūsu strādāšanai jābūt pašai izdzīvīgai, jo jūs visi, kā locekļi, tā locekļu kandidāti, strādājat visu jūsu amata brāļu labā un esiet jaunās paaudzes ceļa rādītāji un ceļa sagatavotāji. Jums kopā ar kameras vadību nāksies atrisināt daudzus novārtā palikušus darbus amatniecības labā, un jums nāksies pārvarēt ne vienu vien grūtību un izcīnīt vēl ne vienu vien cīņu.

Organizācijas darbi kamerā ar šodienu ir pilnībā veikti, par ko valdības un mana pateicība kameras priekšsēdētājam Rozīša kungam un viņa tuvākiem līdzdarbiniekiem. Viss ir veikts kā to paredz 1935. gada 30. decembra Latvijas amatniecības kameras likums, un kamera nu var stāties pie savu tiešo pienākumu pildīšanas. Esiet pārliecināti, ka jūsu darbā jūs pavada tautas vadova un visas valdības labākie novēlējumi. Ja jūs pie sava darba ķersaties ar pašai izdzīvību, ar objektivitāti, sadarbojoties ar citiem mūsu valsts saimnieciskās dzīves ražojošiem spēkiem, mēs visi esam pārliecināti, ka sekmes jau tuvakā laikā neizpaliks, sekmes, kas cels godā amatu, kuŗam, kā sakāmvārds saka, ir zelta pamats, un kas cels amatniecību, cels mūsu saimniecisko dzīvi un stiprinās mūsu atjaunoto Latviju.

Pēc finanču ministra runas visi klātesošie, orķestra pavadībā, nodziedāja valsts himnu, un kameras priekšsēdētājs E. Rozītis, pateicies par finanču ministra novēlējumiem, atklāja darba sēdi un sniedza ziņojumu par kameras prezidija līdzšinējo darbību, aizrādīdams, ka nacionālā valdība, vēlēdamās saistīt radošā valsts darbā visas saimnieciskās galvenā kārtā un ražotājas, aprindas, ir atzinusi amatniecības kā atsevišķas ražošanas nozīmi, un tāpēc Amatniecības kamerai ir piešķirtas tiesības un uzlikts par pienākumu rūpēties, lai amatniecība tiktu pie vārda visur tur, kur to prasa tās intereses un uzplaukums, tāpat arī veselīgu saimniecisku apstākļu nodibināšanās valstī.

Aizrādījis uz prezidija veiktiem priekšdarbiem, kas prasīja laiku un daudz darba, lai noskaidrotu un kamerā izraudzītu pārstāvjus no visiem svarīgākajiem apmēram 50, amatniecības arodiem un no visiem Latvijas novadiem, Amatniecības kameras priekšsēdētājs paziņoja par kameras darbu sadalīšanu 9 sekcijās un par kameras turpmāko darbību, starp citu, arī par prezidija lēmumu sarīkot nākamā gada sākumā 1. Latvijas daļamatniecības izstādi, kuŗas goda protektorātu uzņēmis Valsts Prezidents Dr. K. Ulmanis.

Pēc kameras priekšsēdētāja runas, ko noslēdza „Dziesma brīvai Latvijai”, kameras prezidija locekļi parakstīja šādu svinīgu solījuma tekstu, ko nolāsīja kameras ģenerālsēkretārs A. Ozols: „Apsolos būt Latvijai un tās valdībai uzticīgi, apņemot noteikti izpildīt valsts likumus un valdības rīkojumus. Apsolos apzinīgi un pēc labākās sirdsapziņas, pārliecības un zināšanām izpildīt man uzticētā amata pienākumus un neizpaust amata noslēpumus, apzinoties, ka man par savu darbību jāatbild valdības un likuma priekšā.”

Tad visu klātesošo jūsmīgu aplausu saņemts, zaļumiem greznotā katedrā kāpa Valsts Prezidents Dr. K. Ulmanis, lai dotu kamerai savus norādījumus.

Valsts Prezidenta Dr. K. Ulmaņa runa.

„Amatniecības kameras priekšsēdētāja kungs, šis sanāksmes dalībnieki, Latvijas amatniecības pārstāvji, amatnieki visā Latvijā!

Patiesi šī diena ir svinīga un ievērojama, vispirms jau tādēļ, ka šī diena ir jauns apstiprinājums un pierādījums tam, ka mēs droši un neatlaidīgi ejam uz priekšu pa reiz nosprausto un uzsakto ceļu mūsu valsts saimnieciskās, politiskās un sabiedriskās iekārtas izstrādāšanā un nostiprināšanā, jo šodien divām kamerām, kuŗas jau ilgāku laiku strādājušas, proti — Tirdzniecības un rūpniecības un Lauksaimniecības — pievienojas trešā — Amatniecības kamera. Lai tad turpmāk no šīm 3 kamerām, no viņu darbības un no viņu panākumiem varētu ņemt piemēru un arī jaunu drošinājumu to kameru piederīgie, kuŗu darbības sākums vēl paredzams: pirmā kārtā Darba kamera un arī mūsu Kultūras kamera, kas domāta kā pēdējā šī rinda. Otrkārt, šī diena ir ievērojama amatniekiem pašiem, visas Latvijas amatniekiem, jo šī diena iezīmē sākumu jaunam posmam mūsu valsts amatnieku darbā un dzīvē. Šī diena ir diena, kad sākās mūsu amatnieku pašdarbība. Šodien pašī amatnieki stājas pie sava darba un savas dzīves jautājumu kārtošanas, stājas netikvien tie, kas ir kameras locekļi un kameras locekļu vietnieki, bet pie sava darba un dzīves jautājumu kārtošanas šodien stājas visi amatnieki mūsu valstī. Jūs nupat dzirdējāt no sava priekšsēdētāja, ka visā valstī ir paredzētas amatnieku biedrības kā kameras atbalstītāji un palīgi, kā kameras darba veicinātāji un izvedēji. Šis jaunais darba posms, pie mums vēl nepiedzīvots un nepieredzēts, ir zīmīgs tai ziņā, ka tas tagad aicina un sauc visus amatniekus pie savas dzīves un darba jautājumu kārtošanas, un paredz apvienot amatniekus visā mūsu valstī un viņus visus saukt pie kopēja darba. Amatnieki tagad nu ir sasnieguši un panākuši to, ka viņi dabū savu pašvaldību, jo Amatniecības kamerā un biedrībās, kas dibināsies, lai atbalstītu kameru tās darbībā, strādās pašī amatnieki. Tie cilvēki, kas tad nu aicināti amatnieku dzīves un darba jautājumu kārtošanai, ir tie, kas pašī šī dzīvē izauguši un savus piedzīvojumus krājuši, tā tad arī šīs dzīves vislabākie pazinēji un izpratēji. Šī diena tamdēļ mūsu amatniekiem visā mūsu valstī ir netikvien zīmīga un svarīga diena, bet tā ir arī mūsu amatniecības un amatnieku goda diena, jo tagad sākas pavisam jauns posms, nepieredzēts un nepiedzīvots mūsu valstī, jo pašī amatnieki savas vajadzības un jautājumus varēs kārtot un arī veidot.

Es gribu šī vietā atzīmēt, ka pie kameras sastādīšanas mums ir jāņem vērā, ka nav aizmirsts neviens novads mūsu zemē, mūsu valstī, ka kameras sastāvā mēs atradīsim pārstāvjus visiem amatniem vai katrā ziņā kopā visiem radniecīgiem amatniem. Tā tad bez pārstāvības, bez aizstāvības neviens amats vai nu tieši vai ar savu tuvāko un radniecīgo citu amatu pārstāvju palīdzību nebūs atstāts. Tālāk mums jāņem vērā, ka kamerā ir aicināti pārstāvji no pilsētām un no laukiem. Kamerā sevišķā vērtība ir griezta uz to, lai patiesi lauku amatnieki būtu atraduši šē kamerā savus pārstāvjus, savu pārstāvību. Tas arī ticis izpildīts. Un kad jūs strādāsi kopā un sēdēsi vai nu pilnsapulcēs vai savu sekciju apspriedēs, un kad tad jums vienam otram uznāks tāds jautājums, ka Rīgā ir lielā puse latviešu amatnieku, bet Rīgai nav lielā puse pārstāvju kamerā, — tad atminiet, ka Rīga ir skaista un smuka un viņa būs vēl skaistāka un smukāka uz priekšu, bet tā zeme pati ir lielāka par Rīgu! (Aplausi.) Mēs visi būsim Rīgas draugi un arī līdz šim tādi esam bijuši, bet — kas mēs esam, tas mēs esam.

Vēl es gribētu uzsvērt un pastrīpot, ka katrs, kas iepazīsies ar kameras sastāvu, varēs redzēt un liecināt, ka kameras darbu sākot, ir izteikta gaiša un skaidra vēlēšanās uz saprašanu un ne tikai vēlēšanās ir izteikta, bet arī kameras sastāvs pats ir pierādījums tam, ka mūsu nodomos ir saprašanās, vienība un vienprātība. Tamdēļ arī kameras sastāvs atspoguļos visu zemi, visu tautu, visas Latvijas iedzīvotājus.

Un kad šī dienā un šī brīdī es nesu jums sveicienus un gribu arī izteikt jums savus novēlējumus, tad mani sveiceni zīmētos uz to, ka patiesi šī diena atzīmē lielu sasniegumu un iekuvumu mūsu amatniecības dzīvē, un mani novēlējumi zīmēsies uz

to, lai tad nu jaunā ceļa gājēns būtu patiesi ražens un sekmīgs un būtu vislabākiem un viskrašņākiem panākumiem vajagots.

Šodien jau ir teikti daudz sīrsnīgi un arī patiesi labi vārdi zīmējoties uz amatniecības kameras uzdevumu saimniecisko daļu.

Es gribētu pāris vārdus pievienot pie tā, kas zīmētos vairāk uz Amatniecības kameras, tāpat kā arī pārējo kameru darbības citiem punktiem, citiem uzdevumiem, kas arī atstās savu iespaidu uz saimniecisko darbību, bet kuŗos tieši saimnieciskais neizpauziesies un neizteiksies, jo kamerai — arī amatniecības kamerai, tāpat visām citām — nav tikai saimnieciski uzdevumi vien paredzēti, bet ir paredzēti arī citi uzdevumi, un šādi būs pašai kamerai un galvenā kārtā amatniecības biedrībām, kuŗas ar kameru, protams, strādās visciešākā saskaņā un uzrādīs vislielāko sadarbību. Tad nu kameras pašas un šo biedrību uzdevums būs vispirmā kārtā vienot mūsu zemes amatniekus, viņus saukt un modināt uz vienošanos, uz strādāšanu kopīgā darbā un arī uz sastrādāšanu, saukt un modināt viņus uz attīstību un augšanu, uz attīstību un augšanu vienotiem spēkiem, lai tad viņi, jaunajos notikumos strādādami un no šī jaunā darba guvuši jaunu apgaismojumu, jaunu apspīdējumu arī savam diendienas darbam, kas arī mūsu amatniekiem un amatniecībai ir vajadzīgs un nepieciešams, — lai tad viņi varētu arī izpelnīties un ienemt cienījamu stāvokli visu pārējo pilsoņu vidū un lai viņi šo cienījamu stāvokli varētu ienemt ar darbu, ar sava aroda prasmi un ar sava aroda godīgumu. Jums visiem jāpatur prātā, ka jums tagad pašiem būs vārds sava darba un savas dzīves jautājumos, un — es vēlreiz pateikšu, ne tikai vienam otram, kā dažreiz ir bijis, bet visiem. Un kad nu jūs tagad varēsiet savus vajadzīgos jautājumus kārtot un veidot, jūs tos kārtosiet un veidosiet saskaņā ar pārējo pilsoņu mērķiem un vajadzībām, jo jūs to noskatīsiet no vecākām kamerām, bet arī pašī atzīsiet vajadzīgāko un labāko. Strādādami ar šādu sava darba uztveri un šādu darba izvešanu, jūs tad netikvien atstāsiet iespaidu uz jūsu pašu dzīves jautājumu kārtošanu, bet jūs ar savu darbību varēsiet arī iespaidot un palīdzēt veidot un formēt pārējo iedzīvotāju jautājumus un vajadzības, un šis jūsu iespaids uz sadzīves un dzīves jautājumu veidošanu un formēšanu izteiksies ir saimnieciskā, ir politiskā, ir sabiedriskā, ir kultūrālā laukā. Varbūt, ka šodien šī brīdī būtu vietā šos divus pēdējos vārdus vēl atkārtot: šis jūsu iespaids un šī jūsu palīdzība mūsu sadzīves veidošanā un formēšanā visspilgtāk izteiksies taisni sabiedriskā un kultūrālā laukā.

Tālāk tomēr ziniet un atminiet, ka tas, par ko es tagad runāju, ko mēs visi izjūtam, kas ir jaunais arī mūsu amatnieku un amatniecības dzīvē — labais un jaunais, pārāks par to, kas līdz šim ir bijis — ka tas ir tapis tikai tagad iespējams, ka to patiesi nesis jaunais laiks, jaunā iekārta, ka tas ir tapis iespējams un nācis pie mums tādēļ, ka jaunā laika gars visur valda un visu vada. Un tad nu atminiet, ka tas, ko mēs apzīmējam par jauno laiku un jaunā laika garu, ka tas nav nekas pārējoss, bet ka tas ir paliekošs. Tas ir iegūts, tas ir atnācis pie mums, lai vairs nekad neaizietu, lai mēs, tad nu pa šo jauno ceļu iedami, mūsu dzīvi tā veidotu, kā patiesi tas ir vajadzīgs un kā mēs to vēlamies darīt. Atminaties, un atminēsieties visi, ka tas, ko mēs saucam par jauno laiku, nav nekāda nejausība, tas nav tā gadijies nevienam nezinot un negaidot, ne arī pēc tā neilgojoties un nedzenoties. Atminēsiet un atminiet arī jūs to, ka jaunais gars ir pierādījums mūsu pašu dzīves un sadzīves attīstībai un viņas izveidošanai, ka viss jaunais ir radies un audzis ciešā saskaņā ar mūsu pašu dzīvi, ar mūsu pašu dzīves un sadzīves prasībām un vajadzībām, ka tas ir radies un nācis un arī uz priekšu radīsies un nāks ar pašas dzīves, sadzīves, mūsu darba uzdevumu un rāmju paplašināšanu un paplašināšanos, ka tas ir nācis un turpmāk nāks saskaņā ar mūsu pašu gribu, kuŗai pievienojas arī mūsu pašu spēks, spēks, kas savā kārtā no šīs mūsu gribas rodas un aug un kas dod mums iespēju mūsu lietas pareizi kārtot un mūsu uzdevumus sekmīgi un labi veikt. Pie šīs gribas un pie šī spēka tad nu pievienojas vēl mūsu ticība, mūsu ticība vispirms tam, ka tas, ko mēs tagad darām, tas ceļš, pa kuŗu mēs ejam, tā mūsu dzīves veidošana, pie kuŗas mēs strādājam, ir pa-

reiza, kā mēs to paši gribam, vēlamies un par pareizu un labu atzīstam. (Aplausi.) Un ticība tam, ka uzvara paliks mūsu pusē, kā mēs arī šeit, šinī savā darbā un pasākumā paliksime neuzvarami un nesalaužami, jo taisnība un tiesības ir mūsu pusē. (Aplausi.)

Lai jūs visi paliktu brunoti ar šo nesalaužamo gribu, ar mūsu lielo spēku un ar mūsu ticību, kura nekā cita priekšā nepieņāpjas, nav piekāpusies un uz priekšu nepieņāpsies. Tad mēs varēsim pa savu ceļu iet ar drošu apziņu, ka viss, ko mēs darām, veidojam un pārkarojam, ir domāts un arī izdarīts mūsu tēvijas, mūsu valsts — Latvijas labai! (Aplausi.)

(Klātesošie nodzied „Dziesmu brīvai Latvijai!”)

Un tad novēlu kamerai, jums visiem viņas darbiniekiem un locekļiem un kameras prezidijam vislabākos panākumus un sekmes tālākā darbā šodien un arī visās turpmākās gaitās, un novēlu arī to, lai piepildītos, kā jūs priekšsēdētājs tik skaisti teica, ka jūs esiet aicināti šē kamera aizstāvēt un pārstāvēt amatnieku un amatniecības vajadzības, un tāpēc jums ir vajadzīga skaidra sirds un skaidra apziņa, bet arī drosme un dūša pateikt to, kas ir teicams, un aizstāvēt to, kas aizstāvams. To es jums arī novēlu, un to es no jums sagaidu un prasu“.

LTA.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Cenu inspektora rīkojums.

Importēto zemkopības un piensaimniecības mašīnu un rīku, to daļu un piederumu tirdzniecībā nosaku šādas maksimālās peļņas normas:

1. Importētie, pārdodot zemāk minētos rūpniecības izstrādājumus mazumā, var pieskaitīt to faktiskai pašizmaksai šādas maksimālās uzviņas:

a) zemes apstrādāšanas mašīnām un rīkiem	16%
bet to daļām un piederumiem	22%
b) ražas novākšanas un apstrādāšanas mašīnām un rīkiem	16%
c) spēka mašīnām	17%
d) piensaimniecības mašīnām, aparātiem, kannām un citiem traukiem	18%
bet to daļām un piederumiem	25%

2. Importētie, pārdodot 1. pantā minētos izstrādājumus atkalpārdevējiem, piešķir tiem šādas minimālās atlaides no mazuma cenām:

a) zemes apstrādāšanas mašīnām un rīkiem	6%
bet to daļām un piederumiem	8%
b) ražas novākšanas un apstrādāšanas mašīnām un rīkiem	6%
c) spēka mašīnām	3%
d) piensaimniecības mašīnām, aparātiem, kannām un citiem traukiem	7%
bet to daļām un piederumiem	10%

3. Atkalpārdevēji pārdod 1. pantā minētos izstrādājumus ne dārgāk par importēto rēķinos atzīmētām bruto cenām, pieskaitot tām faktiskos transporta izdevumus, pie kam pēdējie pa zemesceļu nedrīkst pārsniegt Ls 1,20 no tonnas par kilometru.

4. Preču pašizmaksā importētie var ieskaitīt šādus izdevumus: neto faktūras cenu, muitu, muišanas, spediņas un faktiskos transporta izdevumus, pie kam pēdējie pa zemes ceļu nedrīkst pārsniegt Ls 1,20 no tonnas par kilometru.

5. Par šī rīkojuma neizpildīšanu vai apiešanu draud likumā par cenu inspektoru 5. p. paredzētie sodi.

Šis rīkojums spēkā ar 1936. g. 5. jūliju.

Pamats. Likums par cenu inspektoru — Lik. kr. 1934. g. 302.

Rīgā, 1936. g. 27. jūnijā.

Cenu inspektors Arn. Landovskis.

Sazinā ar iekšlietu un zemkopības ministriem apstiprinu
1936. g. 20. jūnijā.

Satiksmes ministrs B. E i n b e r g s.

247. rīkojums

par pārgrozībām 423. izpildu noteikumos pie dzelzceļu likuma pantiem.

423. izpildu noteikumos pie dzelzceļu likuma pantiem, kas izsludināti „Valdības Vēstnesī” 1935. g. 152. un 153. numurā, grozīti un papildināti ar vēlākiem rīkojumiem un ievietoti arī Dzelzceļu likuma un izpildu noteikumu kopojumā, lik. 96. p. izpildu noteikumu VI nodaļā līdz staciju sadalījuma tabulai pa veterinārārstu rajoniem izteikt šādā jaunā redakcijā:

„VI. Mājlopu pārvadāšana (bez iesaiņojuma).

1. Mājlopus var iekraut un izkraut katrā preču pārvadāšanai atvērtā stacijā, ja tā apgādāta ar attiecīgu darbinieku personālu un nepieciešamo tehnisko iekārtu.

2. Mājlopu iekraušanai vagoni jāpieprasa iepriekšējā dienā pirms nosūtīšanas, sa-

skanā ar noteikumiem par preču nosūtīšanas kārtību, iesniedzot izsūtīšanas stacijas priekšniekam rakstisku paziņojumu, uzrādot nosūtāmo lopu šķiru un skaitu, gala stacijas nosaukumu un nepieciešamo vagonu skaitu.

3. Stacijas priekšnieks, saņemot nosūtītāja paziņojumu, nosaka, kādā dienā un stundā lopi nogādājami stacijā, kad un ar kādu vilcienu tos nosūtīs. Iekrautos lopus nosūta paziņojumu ienākšanas kārtībā. Lopus nosūta ar pirmo atējošo preču vilcienu, bet ja tāda nebūtu apgrozība, tad ar preču pasažieru vai pasažieru vilcienu, aprēķinot veduma maksu pēc parastā vai lielā ātruma tarifa, atkarībā no tā, ar kāda ātruma dokumentiem lopi pieņemti pārvadāšanai.

Sugas lopus pieņem un pārvadā ar lielā ātruma preču pārvadāšanai noteiktiem vilcieniem. Pārkrāušanas un mezglu stacijās šādi sūtījumi jānosūta tālāk ar pirmo atējošo šādu preču pārvadāšanai saskaņoto vilcienu.

Sugas lopu izceļšanos apliecina Latvijas lauksaimniecības kameras lopkopības rajonu instruktori, izdodot par to īpašu apliecību, kas jāpievieno preču zīmei un gala stacijā jāizdod saņēmējam.

4. Lopi jāiekrauj nosūtītājam ar saviem līdzekļiem: krievu (1524 mm), normāl (1435 mm) vai pievedceļu (750 mm) platuma ceļu stacijās 6 stundu laikā, bet lauku (600 mm) platuma ceļu stacijās 3 stundu laikā. Kraušanas sākuma laiks skaitās no tās stundas, kāda noteikta lopu nogādāšanai stacijā. Ja vagoni padoti iekraušanai pēc lopu piegādāšanai noteiktā laika, tad kraušanas sākuma laiks skaitās no tā brīža, kad vagoni padoti iekraušanas vietā.

5. Mājlopu pārvadāšana iekšzemes satiksmē notiek bez veterinārārstu apliecībām, izņemot sērgu gadījumus, kad par to veterinārārvalde paziņojusi dzelzceļu virsvaldei, kas savukārt izziņo stacijām.

P i e z ī m e. Rīgas preču, Daugavpils un Liepājas stacijām adresētos kaujamās lopus atļauts pieņemt pārvadāšanai bez veterinārārstu apliecībām arī no sērgu izsludinātiem apgabaliem. Šādos gadījumos izsūtīšanas stacijas priekšnieks telegrafē gala stacijai satiksmes veterinārārsta uzaicināšanai pienākušo lopu apskatei.

6. Lopus pārvadā parastos segtos preču vagonos. Ja dzelzceļiem nav agrāk pieprasīti šķērskoki zirgu un liellopu piesiešanai vagonos, tad nosūtītājam, nebojājot vagonus, tie jāierīko uz savu rēķinu. Ar stacijas priekšnieka atļauju nosūtītājs var ietaisīt vagonos arī citas nepieciešamās ierīces, ko dzelzceļi pārvadā bez maksas. Vagoniem nodarīto bojājumu izlabošanas maksa jāiekasē no lopu īpašnieka, sastādot tehnisko aktu.

Stacijās, kas uzrādītas šo noteikumu A nodaļā, nosūtītājiem uz viņu pieprasījumiem šķērskokus izsniedz lietošanai no dzelzceļu krājumiem. Nosūtītājiem izsniegtie šķērskoki jāieraksta preču pārvadāšanas dokumentos ar preces nosaukumu. Par šķērskoku lietošanu un arī to nozaudēšanu vai sabojāšanu jāiekasē no lopu īpašnieka samaksa, kāda noteikta dzelzceļu virsvaldes rīkojumā. Šķērskoku nozaudēšanas vai sabojāšanas gadījumos stacija par to sastāda aktu.

Nosūtītājam jāizkasa vagona grīda ar kūdru, salmiem vai sienu.

Izsūtīšanas stacija nosūtītājiem uz viņu pieprasījumiem izsniedz kūdras pakaišus no stacijas krājuma pret maksu, kāda noteikta dzelzceļu virsvaldes rīkojumā.

7. Lopu iekraušanai padodami tehniskā ziņā pilnīgi izturīgi un iztīrīti vagoni. Lopu īpašnieks ar stacijas priekšnieka atļauju

var izdarīt uz savu rēķinu dezinfekciju, lietojot vagoniem nekaitīgus dezinfekcijas līdzekļus.

8. Liellopus atļauts vagonos ievietot sekojošā skaitā: krievu vai normāl (1524 vai 1435 mm) platuma ceļu vagonā 12, pievedceļu (750 mm) platuma ceļu vagonā 10 un lauku (600 mm) platuma ceļu vagonā 4. Sevišķi sika auguma liellopus atļauts ievietot virs uzrādītā skaita krievu, normāl- vai pievedceļu vagonā ne vairāk kā 4, bet lauku ceļu vagonā ne vairāk kā 1 liellopu.

9. Siklopus atļauts vagonos ievietot sekojošā skaitā: krievu vai normāl-platuma vagonā: 30 teļu, 40 cūku, 60 aitu vai kazu, pievedceļu vagonā 20 teļu, 30 cūku, 45 aitu vai kazu, lauku ceļu vagonā: 15 teļu, 20 cūku, 25 aitu vai kazu.

10. Siklopus bez taras atļauts pārvadāt kopā ar liellopiem vienīgi tad, ja tie atdalīti ar šim nolūkam izgatavotu režģi. Režģi ievesti izmēģināšanas nolūkā un pagaidām tie izgatavoti aprobežotā skaitā. Režģi jāpieprasa reizē ar vagoniem, un stacija tos izsniedz nosūtītājiem lietošanai bez maksas, ja tādi ir krājumā. Nosūtītājiem izsniegtie režģi jāieraksta pārvadāšanas dokumentos ar preces nosaukumu. Par konstatētiem režģu bojājumiem gala stacija saraksta attiecīgu aktu, iekasējot no lopu īpašnieka maksu, kāda noteikta dzelzceļu virsvaldes rīkojumā. Nosūtītājs var lietot arī savus režģus, ko dzelzceļš pārvadā bez maksas.

11. Kumeljus (par vienu gadu vecākus), ēzeļus, mūļus, poniņus, zirgus un zirgēzeļus, pēc viņu lieluma, atļauts vagonos ievietot līdz sekojošam skaitam: krievu vai normāl-platuma vagonā 8, pievedceļu vagonā 7 un lauku ceļu vagonā 4. Sevišķi sika auguma mīnētos dzīvniekus atļauts ievietot virs normas krievu vai normāl-platuma vagonā ne vairāk kā 2 dzīvniekus.

Kumeljus līdz 1 gadu vecus atļauts vagonos ievietot līdz sekojošam skaitam: krievu vai normālplatuma vagonā 16, pievedceļu vagonā 14 un lauku ceļu vagonā 8 kumeljus.

Kamieljus krievu vai normālplatuma vagonā atļauts ievietot 5. Sevišķi sika auguma kamieljus atļauts ievietot virs normas vagonā ne vairāk kā 1 kamieli.

12. Lopi pieņemami pārvadāšanai pavadonā uzraudzībā. Uz katrām 8 vagoniem liellopu vai 6 vagoniem siklopu jābūt vismaz vienam pavadonim.

Lopu pavadonim jābūt jāpārvadā par lopu kārtīgu ievietošanu un piesiešanu vagonos, ierīkojumu nostiprināšanu, vagonu vēdināšanu, vagonu durvju aiztaisīšanu, lopu barošanu un dzirdīšanu un vispārīgi jāuzrauga lopi pārvadāšanas laikā. Sliežu ceļu platuma maiņas stacijās un vagona bojāšanās gadījumos pavadonim lopi jāpārvieto citā vagonā.

Pavadoni var braukt pasažieru vagonos, ja tādi ir vilcienā, pretējā gadījumā viņiem jāievietojas tālās pašos vagonos, kuŗos seko lopi. Ja tādos vagonos nav kur novietoties vai arī lopi tos stipri piemēļojusi, tad pavadoni var ievietoties konduktoru siltumnicā.

Sugas lopu pavadonim jāatrodas pastāvīgi vagonā pie lopiem.

Pavadonā braukšanas maksa aprēķināma pēc pastāvošā valsts dzelzceļu pasažieru tarifa.

Pavadonā izpalikšana ceļā nevar aizturēt sūtījuma tālāku pārvadāšanu. Šādos gadījumos pavadonā pienākumus, pēc iespējas, izpilda dzelzceļš, ņemot par to sevišķu maksu, bet par sekām nekādu atbildību neuzņemas.

P i e z ī m e. Ja no izsūtīšanas līdz gala stacijai ir vienāda sliežu platuma ceļš, tad uz sūtītāja vēlēšanas lopus var siksūtījumos un pusvagonu sūtījumos pieņemt pārvešanai bez pavadonā. Šāda sūtītāja vēlēšanās obligatoriski ierakstāma preču zīmē sūtītāja sevišķiem aizrādījumiem noteiktajā iedaļē. Par zaudējumiem, kas cēlušies aiz tā iemesla, ka lopu sūtījums uz sūtītāja vēlēšanas pārvadāts bez pavadonā, dzelzceļš neatbild.

13. Vagonos, kuŗos lopi ievietoti, nosūtītājs var vest bez maksas šiem lopiem ceļā vajadzīgo barību un traukus sekojošā daudzumā:

a) liellopam vai zirgam līdz 10 kg graudu barības un 35 kg siena vai salmu, neieskaitot pakaišus,
b) aītai, kazai, telam vai kumelam līdz 5 kg graudu barības un 6 kg siena, zāles vai salmu, neieskaitot pakaišus, vai arī telam 12 kg vāipiņa,

c) cūkai līdz 5 kg graudu un 10 kg sakņu barības.

d) slaucamām govīm (katrā sūtījumā) — slauceni, kastiņus un piena kannu.

e) dzirdīšanai nepieciešamās siles un spaiņus.

Ārzemju satiksmēs pārvadājamiem lopiem lopbarības normas noteiktas attiecīgas satiksmes tarīfos.

Lopbarību vairāk vest par uzrādītām normām vai pārvadāt citas mantas kopā ar lopiem stingri aizliegts.

Par barības un trauku pārvadāšanu virs šai punktā noteiktām normām veduma maksa aprēķināma pēc pastāvošā preču tarifa, kā par preču pārvadāšanu bez dokumentiem.

P i e z ī m e. Dzīves iekārtu, lopus un mantu, kas pieder vienam īpašniekam, atļauts pārvadāt kopējā vagonā.

14. Pārvadājami lopi dzirdināmi stacijās, kas uzrādītas šo noteikumu A nodaļā, neizkraujot tos no vagoniem. Mīnētās stacijās dzelzceļi izsniedz bez maksas siles un spaiņus, kas pēc lietošanas nododami atpakaļ stacijai pilnīgā kārtībā. Par konstatētiem sīļu un spaiņu bojājumiem vai to nozaudēšanu stacija saraksta aktu, iekasējot no lopu īpašnieka maksu, kāda noteikta dzelzceļu virsvaldes rīkojumā.

Nosūtītājiem vai pavadonim atļauts lopus dzirdināt arī no saviem traukiem.

Siles un spaiņi pēc lietošanas ikreizes jāizmazgā ar vārošu ūdeni.

Ja pārvadāšanas laikā konstatēta lopu saslimšana, tad vispirms jādzirdina veselie un pēc tam slimie lopi.

Trauki, no kuŗiem slimie lopi dzirdināti, ikreizes jāizmazgā ar vārošu ūdeni un jāizdezinficē.

15. Pārvadājamās lopus satiksmes veterinārārsts var apskatīt visās stacijās. Lopu apskatīšana izdarāma, neatkābinot vagonus no vilcieniem un netraucējot noteikto vilcienu kustību.

Veterinārārsts pārbauga arī lopu dzirdināmās ietaises un seko, lai lietotos traukus katrreiz ar vārošu ūdeni izmazgātu.

16. Par saslimušiem lopiem pavadoni un vilcienu konduktori nekavējoties ziņo stacijas priekšniekam, kas savukārt tūlīt paziņo tuvākam veterinārārstam. Vagonos nobeigušies lopi jānogādā līdz tai stacijai, kur atrodas veterinārārsta dzīves vieta. Nobeigušos lopus pēc veterinārās apskates dzelzceļu policija nodod vietējai aprīņķu policijai aprakšanai.

Ja starp izkraujamiem lopiem atrastos kāds nobeidzies lops, tad tie nav izdodami, bet uzaicināms vietējais veterinārārsts kritušo un dzīvo lopu apskatīšanai.

17. Ja par kādu no pienākušiem lopiem rastos aizdomas par viņa saslimšanu vai arī konstatēta noteikta slimība, tad vispirms izkraušana jāiesāk no tiem vagoniem, kuŗos lopi izskatās pilnīgi veseli.

P i e z ī m e. Par saslimšanā aizdomīgiem uzskatāmi šādi lopi: a) ja lopu īpašnieks vai pavadonis nevar uzrādīt pienācīgus dokumentus, b) ja pārvadāšanas dokumentos uzrādītais lopu skaits nesaskan ar izkraujamo lopu skaitu, pie kam īpašnieks nevar uzrādīt dokumentus, kas nesaskaņo attaisnotu, c) ja lopi pienākuši no sērgu izsludinātiem apgabaliem, d) ja starp izkraujamiem lopiem atrastos kāds nobeidzies lops.

18. Ar saslimšanā aizdomīgiem lopiem, pēc viņu apskates, jārikojas sekojoši: uz sūtījuma īpašnieka vēlēšanas lopi nekavējoties nosūtāmi uz tuvāko lopkautuvi, ievērojot visus aizsardzības līdzekļus, kas noteikti par vietējiem lopiem. Ja īpašnieks nevēlas tūlīt lopus nokaut, tad ar veterinārārsta atļauju tos var novietot atsevišķās telpās līdz viņu veselības stāvokļa noskaidrošanai.

19. Karstā laikā vagonu lūkas un durvis aizvējā pusē jātur atvērtas, ieliekot durvis šķērskokus vai redzēļu žogus.

20. Pienākušie vagoni ar lopiem jāpārvadā izkraušanai pirmā kārtā. Lopi jāizkrauj īpašniekam ar saviem līdzekļiem platsliežu un pievedceļu stacijās 6 stundu laikā, bet šaursliežu ceļu stacijās 3 stundu laikā, skaitot no brīža, kad vagoni padoti izkraušanai. Laikā neizkrautās lopus dzelzceļi var izkraut ar saviem līdzekļiem uz lopu īpašnieka rēķina, iekasējot no pēdējā arī maksu par vagonu aizturēšanu tarīfā paredzētos apmēros.

21. Gala stacija, pēc visu maksājumu iekasēšanas, lopus izdod saņēmējam bez veterinār-sanitārās apskates, izņemot gadījumus, kad stacijai ienākusi telegramma par lopu saslimšanu ceļā (sk. 16., 17. un 18. p. p.).

22. Ja saņēmējs lopus nepieprasa 24 stundu laikā, skaitot no pienākšanas brīža gala stacijā, tad dzelzceļiem ir tiesība veselos lopus pārdot vairāksolišanā vispārējo noteikumu kārtībā, pie kam sludinājumi par nozīmēto ūtrupī jāizkar stacijā vismaz 24 stundas pirms noliktās ūtrupes dienas.

Ūtrupē ienemto naudu, atskaitot dzelzceļiem pienākošos maksājumus un izdevumus par lopu barošanu, dzelzceļu virsvalde atmaksā lopu īpašniekam uz viņa pieprasījuma.

Piezīme. Rīgas preču stacijā pa dzelzceļiem pienākušos lopus var novietot Rīgas pils. lopkautuves telpās, kur viņus uztur ne ilgāk par 48 stundām, skaitot no lopu nodošanas, pēc kam nepieprasītos lopus dzelzceļi pārdod vairāksolišanā šim punktā paredzētā kārtībā.

23. Pēc lopu izkraušanas vagoni katreiz pamatīgi iztīrāmi un ar vārošu ūdeni izmazgājami. Ja starp izkrautiem lopiem atrastos kāds slims vai rastos aizdomas par viņa saslimšanu, tad vagoni, kurus šādi lopi pārvadāti, jādezinficē. Pēc lopu izkraušanas uz vagonu durvim jāuzlīpina baltas krāsas zīmīte ar uzrakstu „Jāizmazgā ar vārošu ūdeni”, bet ja vagoni jādezinficē, tad dzeltenas krāsas zīmīte ar uzrakstu „Jādezinficē”.

24. Lopu iekraušanai un izkraušanai lietotie priekšmeti katreiz jānomazgā ar karstu ūdeni. Sala laikā rampas jāapkaisa ar smiltīm. Rampas un lopu novietošanas vietas pēc iekraušanas vai izkraušanas jānotīra no mēsliem, bet ja lopiem konstatēta lipīga slimība, tad rampas un novietošanas vietas jāapkaisa arī ar kaļķiem.

25. Vagonu mazgāšanas un dezinfekcijas vietas apgādājamas pietiekošā vairumā ar dezinfekcijas līdzekļiem un arī mazgāšanai un dezinfekcijai vajadzīgiem priekšmetiem. Vagonu izmazgāšanu un dezinfekciju izdara dzelzceļu darbinieki.

26. Stacijās, kur veterinārārstam bieži un ilgāk jāuzturas amata darīšanās, dzelzceļu virsvalde pēc iespējas ierīko viņam atsevišķu istabu ar nepieciešamākām istabas lietām. Par istabas apsildīšanu un apretīšanu rūpējas stacijas priekšnieks.

27. Visas nesaskaņas, kādas varētu rasties starp veterinārārstiem un staciju priekšniekiem šo noteikumu izpildīšanā, nokārto kopīgi dzelzceļu virsvalde un veterinārpārvalde.

28. Visiem staciju priekšniekiem un arī pilsētu, apriņķu un dzelzceļu policijas ierēdņiem jāpabalsta dzelzceļu veterinārārsti viņu dienesta uzdevumu izpildīšanā, ievērojot visus likumīgos rīkojumus.

A. Staciju saraksts, kurās mājlopu nosūtītājiem izsniedz šķērskokus lopu piesiešanai vagonos un izdara pārvadājamo lopu dzirdināšanu.

Stacijas	Šķērskoki	Dzirdināšana
Rīga preču	k	
Ogre	k	
Lielvārdi	k	
Skrīverī	k	
Koknese	k	
Plavinas	k	dz
Krustpils	k	dz
Līvāni	k	
Daugavpils	k	dz
Indra	k	dz
Stirniene	k	
Viljāni	k	
Ludza	k	
Zilupe	—	dz
Kalsnava	k	
Mārciena	k	
Madona	k	dz
Cesvaine	k	
Dzelzava	k	
Jaungulbene	k	
Sigulda	k	
Ieriķi	k	dz
Cēsis	k	
Valmiera	k	dz
Strenči	k	
Valka	k	dz
Dzērbenē	k	
Piebalga	k	
Lizums	k	

Stacijas	Šķērskoki	Dzirdināšana
Gulbene	k	dz
Balvi	k	
Kuprava	k	
Kārsava	k	
Rēzekne I.	k	dz
Malta	k	
Tornakalns	k	
Jelgav	k	dz
Dobeļe	k	
Saldus	k	dz
Skrunda	k	
Li pāja	k	
Tukums I.	k	
Tukums II	—	dz
Stende	k	dz
Ugāle	k	
Daudzeva	k	dz
Dzūkste	k	
Suntaži	k	
Lubāra	k	
Bēn	k	
Auce	k	
Repģe	k	
Vainode	k	
Priekule	k	

B. Dzelzceļu staciju saraksts, kurās atļauts iekraut mājlopus, iepriekš pieprasot vagonus, un arī no tiem izkraut, un šo staciju sadalījums pa veterinārārstu rajoniem.

Bez tam šī nodalījuma beigās, t. i. pēc staciju sadalījuma tabulas pa veterinārārstu rajoniem, pēdējā rindkopā stripot sekojošo iekavās ievietoto teikumu „Saraksts izslud. „Vald. Vēstn.” 1934. g. 257. num.”.

Rikojums spēkā ar 1936. g. 1. jūliju.
Dzelzceļu galv. direkt. v. i. K. Springis.

Finanču direktors H. M. Z. Kalniņš.

248. rikojums

1936. g. 25. jūnijā

par dzelzceļiem piederošu šķērskoku, režģu, siļu un spaiņu lietošanu un kūdras pakaišu izsniegšanu, pārvadājot mājlopus.

Sakarā ar š. g. „Valdības Vēstneša” 142. num. un „Dzelzceļu Vēstneša” 24. num. izsludināto 247. rikojumu, ar kuru jaunā redakcijā ieviests dzīvē dzelzceļu likuma 96. panta izpildu noteikumu VI nodalījums, t. i. jaunie noteikumi mājlopu pārvadāšanai, uzdodu ievērot un izpildīt vēl sekojošo:

1. Šķērskoki zirgu un liellopu piesiešanai vagonos (izpildu noteikumu 6. p.) izgatavoti no apaļiem kokiem ar plakaniem galiem, 2,75 m garī.

Šķērskoki pagaidām atrodas krievu un normālplatuma ceļu stacijās, kas uzrādītas minēto izpildu noteikumu A nodalījumā. Minētās stacijas vajadzības gadījumos šķērskokus pieprasa no Rīgas preču, Jelgavas, Liepājas, Valkas, Gulbenes, Rēzeknes I un Daugavpils I preču stacijām.

Pārējās krievu un normālplatuma ceļu stacijās un arī visās pievedceļu un lauku platuma ceļu stacijās lopu piesiešanai nosūtītājiem jālieto savi šķērskoki.

Tā kā normālplatuma vagonos nav ierīces, kur varētu piestiprināt minētos šķērskokus, tad izpildu noteikumu A. nodalījumā uzrādītās normālplatuma ceļu stacijās šķērskoki lietojami krievu tipa vagonu stāvos, kas apgrozās uz normālplatuma asīm.

Šķērskoki nosūtītājam vai lopu pavadonim jāieliek vagona augšējo sēnbalstu dēļu līdzās pie durvju pretējiem statņiem, tos nostiprinot ar aizgriezamo klucīti. Aizliegts šķērskokus piestiprināt ar naglām, nozagēt isākus vai citādi bojāt.

Šķērskoki pārvadājami pie pavadzīmes ser. E 98, kas seko līdz šķērskokam, kamēr tas atgriežas atpakaļ izsūtīšanas stacijā.

Maksa par katra šķērskoka lietošanu noteikta Ls 0,20. Šī maksa ierakstāma preču pārvadāšanas dokumentos un iekasējama reizē ar citiem maksājumiem, sūtījumu izpērkot.

Šķērskoki, kas pienākuši gala vai pārkraušanas stacijās, sūtāmi atpakaļ izsūtīšanas stacijai pie pirmatnējās pavadzīmes.

Pēc lopu izkraušanas lietotie šķērskoki jāmazgā ar karstu ūdeni un vajadzības gadījumos jādezinficē reizē ar vagonu, saskaņā ar 256. noteikumiem (ieviet. Dz. rik. kop. II. 504.—509. l. p.).

Par katra šķērskoka iztrūkumu vai sabojāšanu no lietotāja vai sūtījuma īpašnieka jāiekasē Ls 0,50 pret dažādu ienēmumu kvītī.

2. Kūdras pakaiši (izp. not. 6. p.) dabūjami visās valsts dzelzceļu stacijās. Kūdras pakaiši izsniedzami nosūtītājiem uz viņu pieprasījumiem, pie kam uz katru vagona sūtījumu jāizlieto 1/2 saīna kūdras pakaišu, kas maksā Ls 0,40.

Ja lopi jāpārkrauj cita platuma vagonā, tad uz nosūtītāja vai pavadopa pieprasījumu pārkraušanas stacijā par augstāk noteikto maksu izsniedzami jauni pakaiši.

Par pakaišu izlietošanu jāatzīmē preču pārvadāšanas dokumentos ar preces nosaukumu „izlietots dzelzceļu kūdras pakaišu . . . saīns”, ierakstot dokumentos arī noteikto maksu, kurā iekasējama reizē ar citiem maksājumiem.

3. Režģi siklopu atdalīšanai vagonos no liellopiem pagaidām atrodas tikai Rīgas preču stacijā.

Režģis ir redelveidīgs, ar divām durvītņām uz virām, kas aiztaisāmas ar dzelzs pārlīktni.

Vajadzības gadījumos režģi reizē ar vagoniem jāpieprasa EDR, kas dod norādījumus Rīgas preču stacijai par viņu izsūtīšanu.

Režģi numurēti un apzīmēti ar uzrakstu: „Latv. dz.-c. Tips № 1”, un tie nosūtāmi pie pavadzīmes ser. E. 98, kurā jāieraksta arī režģa numurs.

Režģis nosūtītājam vai pavadonim jāieliek vagona augšējā un apakšējā sēnbalstu dēļu līdzās pie durvju pretējiem statņiem, nostiprinot to ar aizgriezamo klucīti. Režģus aizliegts pienaglot vai citādi bojāt.

Režģus var ielikt un nostiprināt tikai Latvijas dzelzceļu krievu tipa vagonu stāvos. SPRS dzelzceļu vagonu izmēri neatļauj ievietot režģi vagona apakšējās sēnbalstu līdzās. Šie apstākļi nemāmi vēra, pieprasot un padodot vagonus siklopu pārvadāšanai kopējā vagonā ar liellopiem.

Pēc lopu izkraušanas režģi mazgājami vai dezinficējami tāda pašā kārtībā kā šķērskoki, un pēc tam pie tās pašas pirmatnējās pavadzīmes nosūtāmi atpakaļ uz Rīgas preču staciju.

Par režģa vai tā atsevišķu daļu sabojāšanu vai salaušanu jāiekasē no nosūtījuma īpašnieka pret dažādu ienēmumu kvītī šāda maksa:

- 1) par galīgi salauztu režģi . . . Ls 15,—
- 2) par režģa vienām durvītņām Ls 3,—
- 3) par režģa vienu pamatdēli . . . Ls 2,—
- 4) par režģa viena pamatdēļa kopturi . . . Ls 1,—
- 5) par režģa vienu šķērsdēlīti (latiņu) . . . L 0,50

Par galīgi sabojātu vai salauztu režģi uzskatāms tāds režģis, kam bojāti vai salauzti abi pamatdēļi.

4. Siles un spaiņi lopu dzirdināšanai (izp. not. 14. p.) atrodas noteiktās stacijās, kas uzrādītas izpildu noteikumu A. nodalījumā, un izsniedzami uz nosūtītāja vai pavadopa pieprasījumu.

Par lietoto siļu un spaiņu nozaudēšanu vai sabojāšanu pret dažādu ienēmumu kvītī no sūtījuma īpašnieka jāiekasē:

- par sili Ls 6,00
- par spaiņi Ls 2,00

5. Ja pārvadājami lopi jāpārviesto citā vagonā, bet pavadonis nav ieradies (izp. not. 12. p.), tad lopi jāpārviesto ar dzelzceļu līdzekļiem, ņemot par to maksu, kāda paredzēta preču tarifa I d. 37. paragrafā 8. p. Tādos gadījumos jāsaraksta akts, kas jāpievieno preču pārvadāšanas dokumentiem.

6. Galīgi salauzti vai citādi sabojāti šķērskoki, režģi, siles un spaiņi, par kuriem iekasēta augstāk noteiktā maksa, uz sūtījuma īpašnieka vēlēšanos jāizsniedz pēdējam tūlītējai aizvākšanai.

7. Visiem ES, ESP un pārējiem komercdarbiniekiem informēt mājlopu nosūtītājus par režģu, šķērskoku, siļu un spaiņu lietošanas un kūdras pakaišu izsniegšanas kārtību un arī sekojot noteikumu pareizai izpildīšanai.

Dzelzceļu galv. direkt. v. i. V. Springis.
Ekspluatācijas direkt. v. O. Z. akis.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Paziņojums.

Saskaņā ar līgumu, kas š. g. 22. jūnijā noslēgts starp Muitas departamentu un Muitas arteli, atr. Rīgā, noliktavu ielā 5, šis artelis darbosies pie Rīgas muitnīcas, sākot ar š. g. 1. jūliju, un viņa darbības rajons ir šāds:

Saskaņā ar „Vald. Vēstn.” š. g. 77. numurā izslud. „Noteik. par muitas artelu darbību” 28. pantu: 1) Rīgas muitnīcas iežogotais muitas rajons, kurā robežas ir: žogs

no Daugavas krastmalas, paralēli kabotažkuģu piestātnes rajonam, līdz Eksporta ielai, tālāk gar Eksporta ielu līdz Andreja ostai, gar Andreja ostas krastmalu līdz Daugavas krastam un gar krastu līdz žogam pie kabotažkuģu piestātnes rajona; 2) visas muitas noliktavas, kas atrodas iepriekšējā (1.) punktā min. rajonā; 3) Rīgas muitnīcas nama, Valdemara ielā 1a, pagalmi; 4) iepriekšējā (3.) punktā min. pagalmā esošās muitas noliktavas un 5) šī paziņojuma pēdējā rindkopā min. muitas noliktavas.

Saskaņā ar „Noteik. par muitas artelu darbību” 30. panta 1. un 3. pk.: 10 metru plata Daugavas krastmala no Rīgas muitnīcas iežogotā rajona dienvidgala līdz pilsētas kanāla ietekai augšpus dzelzceļa tilta.

Saskaņā ar „Noteik. par muitas artelu darbību” 30. panta 2. punktu: 1) Rīgas muitnīcas noliktava M4 (EO) — Eksporta ostā un 2) Rīgas muitnīcas noliktava M5 Eksporta ielā 2.

1936. g. 27. jūnijā.
Muitas departamenta
direktors Arn. Landovskis
Adminstr. nod. vadītājs V. Sprogis

Meklētizbeidzamo personu 1835. saraksts

- 38982. Adamovskis Eduards. 48386/36.
- 38983. Čepulis Apolonija. 46969/35.
- 38984. Čepulis Apolonija. 46970/35.
- 38985. Čepulis Apolonija. 46971/35.
- 38986. Dubrovskis Dominiks. 48395/36.
- 38987. Egle Zelma. 48397/36.
- 38988. Grundstok Ieva. 5305/22.
- 38989. Gulbis Arnolds-Teodors. 48192/36.
- 38990. Jačus Jaroslavs. 6379/22.
- 38991. Kāns Dāvids. 8711/23.
- 38992. Keilmans Meiers-Noachs. 6954/23.
- 38993. Kovalevskaja Jadviga. 7705/23.
- 38994. Lapienis Vladislavs. 7709/23.
- 38995. Lorbergs Heinrichs. 5637/22.
- 38996. Majors Hermans. 27114/28.
- 38997. Mehl (Mels) Margarete. 2967/22.
- 38998. Strādnieks Lizete-Emilija. 47616/36.

Rīgā, 1936. g. 25. jūnijā.
Kriminālās polic. pārv. priekšn. J. Sitarājs.
Darbvedis Hūns.

Liepājas 2. iec. miertiesnesis

izbeidz Arvida-Žaņa, Žaņa un Paulīnes dēla Rozes-Roziņa, dzim. 1902. g. 9. decembrī, Rīgā, meklēšanu, kas uzsākta ar sludinājumu „Vald. Vēstn.” šī gada 118. numurā.

Liepājā, 1936. g. 25. jūnijā. 241.
Miertiesnesis T. Vegners.

Vietējo iestāžu rikojumi.

Saistošie noteikumi par tirdzniecības veikalu, noliktavu un kantoņu darba laiku Aucē,

pieņemti Aucēs pils. valdes 1936. g. 17. aprīļa sēdē (7. prot.) un apstiprināti ar Iekšlietu ministrijas Pašvaldības departamenta 1936. g. 9. jūnija 94981. rakstu.

- 1. Š. Darbdienās:
 - a) tirdzniecības veikalus, noliktavas un kantorus atļauts atvērt no pulksten 8 līdz plkst. 18, bet nedēļas tirgus dienās — otrdienās un piektdienās — un gada tirgus dienās tos atļauts atvērt no plkst. 6, slēdzot iepriekš noteiktā laikā;
 - b) maizes, gaļas un piena produktu veikalus atļauts atvērt no plkst. 6 līdz plkst. 18;
 - c) frizieru veikalus atļauts atvērt no plkst. 7 līdz plkst. 18, bet svētdienu, svētku un svinamo dienu priekšvakaros līdz plkst. 21;
 - d) ēdienu un dzērienu veikalus, tējniecas, biedrību bufetes bez reibinošiem dzērieniem vai ar alu un vietējiem augļiem un ogu viņiem atļauts atvērt no plkst. 7, bet tirgus dienās (skat. a p.) jau no plkst. 6 līdz plkst. 22;
 - e) kafejnīcas, konditorejas (bez reibinošiem dzērieniem) atļauts atvērt no plkst. 7 līdz plkst. 22, bet svētdienu, svinamo un svētku dienu priekšvakaros līdz plkst. 24; tirgus dienās (skat. a p.) atļauts atvērt jau no plkst. 6.

Piezīme. d un e p. apzīmētie veikali atverami ar pilsētas valdes atļauju.

2. Š. Tirgošanās ar reibinošiem dzērieniem atļauta likumā par žūpības apkaņošanu paredzētā laikā.

3. Š. Grāmatu un rakstāmu lietu veikalus atļauts darbdienās atvērt no plkst. 8, bet tirgus dienās (skat. a p.) no plkst. 6 līdz plkst. 19.15.

4. Š. Visiem tirdzniecības veikalumiem, noliktavām un kantoņiem, izņemot nakošos punktus uzrādītiem, jābūt slēgtiem visās svētdienās, izņemot pēdējo svētdienu priekš 25. decembra, un 1. janvāri, Zvaigznes dienā, Lielā lūdzamā dienā, Lielā piektdienā, pirmā un otrā Lieldienas svētku dienā, 15. maijā, Jēzus debessbrūkšanās dienā, pirmā un otrā Vasaras svētku dienā,

Krāslavas 1. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1936. g. 18. jūn. lēmumu, uz Civilproc. nolik. 1725. p. un Latgales Civillik. 1239. p. pamata, paziņo, ka pēc 1933. g. 2. maijā mirušā Andreja Laksas ir palicis mantojums, kas atrodas Skaistas pag. Traptišķu mājās un uzaicinā visus, kam būtu uz šo mantojumu vai sakarā ar to kādas tiesības, pieteikt tās minētam mirtiesnesim viņa kamerā, Krāslavā, Sporta ielā 3, 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Krāslavā, 1936. g. 18. jūnijā, 248. 9002b
Mirtiesnesis J. Sūcis.

Krāslavas 1. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1936. g. 18. jūn. lēmumu, uz Civilproc. nolik. 1725. p. un Latgales Civillik. 1239. p. pamata, paziņo, ka pēc 1935. g. 8. maijā mirušā Jūlija (Jufjana) Vikaiņa ir palicis mantojums, kas atrodas Skaistas pag. Vikaiņu mājās, un uzaicinā visus, kam būtu uz šo mantojumu vai sakarā ar to kādas tiesības, pieteikt tās minētam mirtiesnesim viņa kamerā, Krāslavā, Sporta ielā 3, 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“.

Krāslavā, 1936. g. 18. jūnijā, 255. 9003b
Mirtiesnesis J. Sūcis.

Preiļu iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Latgales Civillik. 1239. p., Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p., uzaicina 1925. g. 16. februārī mirušā Jāņa Ludana mantiniekus 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“ pieteikt minētam mirtiesnesim savas mantošanas tiesības uz augstāk minētajā Ludana atstāto kustamo un nekustamo īpašumu.

Preiļos, 1936. g. 18. jūnijā, C. l. 548/36 9169x
Mirtiesneša v. i. (paraksts).

Rīgas apgabalt. 6. iec. tiesu izpildīt. Jānis Lācis (kanceleja Rīgā, Cēsu ielā 7. l. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

- 1) Annas Melbārds Ls 25.000,— prasības piedziņai 1936. g. 3. okt., plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mirušā Augusta Treiļa mantojuma masai piederošo 1/3 domāto daļu nekustamās mantas, par kuras īpašniekiem ir apstiprināti Jūle Daniela meita Treiļs, dzim. Martinsons, Eduards un Mikēlis Mārtiņa dēli Treiļs. Nekustamā manta atrodas Rīgā, Blaumaņa ielā (L. Nevas ielā), 2. hipot. iecirknī, ierakstīta zemes grām. reg. 902. num. (21. grupā, 80. grūnī) un sastāv no pilsets dzimstrentes zemes gabala, zemes platībā 1001 kv. m ar uz tā esošām ēkām;
 - 2) nekustamās mantas izsoles vērtība pilnā sastāvā — Ls 166200 bet 1/3 domātās daļas vērtība — Ls 55.400,—;
 - 3) tai ir hipotēku parādi, kas aprūtinā visu nekust. mantu kopēji — 75.000 cara rubļ., pārdodamo 1/3 domāto daļu aprūtinā par Ls 7000,—, bet atlikušas 2/3 domātās daļas aprūtinā par Ls 98.000,—;
 - 4) uz nomas līguma pamata ir apstiprināta Ivanam Zaķim lietiskā tiesība uz 5 gadiem no 1902. g. 1. l. l.;
 - 5) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 5540,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
 - 6) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Personām, kam ir tiesības uz pārdodamo īpašumu, kas pārdodamo nepieļauj, šīs tiesības jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.
- Visi pārdodamā īpašuma papīri un dokumenti ieskatāmi Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.
- Rīgā, 1936. g. 26. jūnijā, 9457
Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabalt. 12. iec. tiesu izpildītājs E. Liepiņš paziņo, ka 1936. g. 7. jūlijā plkst. 10, Rīgā, Brīvības ielā 78, veikalā, 1. izsolē plkst. 11. L. Kēniņu ielā 21. „Ekspress II“ kantorī, 2. izsolē pārdos Halas un Idela Jakobsonu galdā svarus ar atsvārim, sienas pulksteni, galdā elektr. ventilatorus, veikalā plauktus, elektr. griestu lāmpas, dažādas burkas, konservus, konfektes, šokolādi u. c., novērtētus par Ls 423,—.

Izsnāt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 26. jūnijā, 9455g
Tiesu izpild. E. Liepiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85. 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

- 1) Rīgas hipotēku biedrības prasības piedziņai, pēc Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās pavēles 324069. 1936. gada 29. augustā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Roberta Klepera nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas Jūrmalas pils., Majoros, Jaunā ielā 28, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 2001. num. un sastāv no Majoru muižas atdalītā zemes gabala 474F, 928 kv. metru kopplatībā;
 - 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 2400,—;
 - 3) tai ir hipotēku parādi Ls 5400,—;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 240,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.
- Rīgā, 1936. g. 22. jūnijā, 9290
Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Jelgavas apgabalt. Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs Roberts Mākalns (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 11. dz. 1) paziņo, ka:

- 1) Jelgavas namnieku krājaiždevu sabiedrības prasību piedziņai 1937. g. 31. martā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Olgas Freimanis nekustamo mantu, Jelgavas apriņķa Jaunsvirvīļaukas pagasta Kulpiņu muižas „Banden-Jan“ mājas, ar zemes grāmatu reģistra 3385. num., 45,7 ha platībā;
 - 2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 13.982,—;
 - 3) tā aprūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 23.255,34 ar procentiem;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda Ls 1398,20 un jāiesniedz tieslietu ministra atļauja nekustamās mantas iegūšanai;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesā.
- Jelgavā, 1936. g. 20. jūnijā, 9101
Tiesu izpild. R. Mākalns.

Jelgavas apgabalt. Jēkabpils apr. tiesu izp. Jānis Veinbergs (kanceleja: Jēkabpili, Lielajā ielā 175) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības apmierinājumam no Dārtas, Mārtiņa, Pētera un Jāņa Avotiniem, Anas Iraids, Dārtas un Ievas Sulainiem 1937. g. 13. janvārī, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Dārtas Avotiņ, dzim. Zidov, Mārtiņa, Pētera un Jāņa Avotiņu, Annas Mārtiņa m. Iraids, Dārtas Mārtiņa m. un Ievas Mārtiņa m. Sulainu nekustamo mantu, Jēkabpils apr. Biržu pag. Maz-Aizporu 36. mājas ar hip. 1004. num., pilnā sastāvā 44,03 deset. platībā;
 - 2) nekustamā manta pilnā sastāvā novērtēta par Ls 300,—;
 - 3) tā nav aprūtināta ar hipotēku parādiem;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 30,— un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja nekustamās mantas iegūšanai;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jēkabpils zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas pārdošanu nepieļauj, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.
- Visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi Jēkabpils apriņķa tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas kancelejā.
- Jēkabpili, 1936. g. 18. jūnijā, 8883
Tiesu izp. J. Veinbergs.

Jelgavas apgabalt. Jēkabpils apr. tiesu izpildītājs Jānis Veinbergs (kanceleja Jēkabpili, Lielajā ielā 175) paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas un citu prasību apmierinājumam no Roberta Vektora 1937. g. 13. janvārī, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Roberta Edes d. Vektora nekustamo mantu, Jēkabpils apr. Sērenes pag. Vec-Sērenes muižas „Orļan-Maz 37“ mājas, ar hip. 2120. num., pilnā sastāvā, 51,28 deset. platībā;

- 2) nekustamā manta novērtēta par Ls 9.900,—;
 - 3) tā aprūtināta hipotēku parādiem par Ls 9.085,96 ar proc.;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 990,— un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja nekustamās mantas iegūšanai;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jēkabpils zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.
- Visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi Jēkabpils apriņķa tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Jelgavas apgabaltiesas kancelejā.
- Jēkabpili, 1936. g. 13. jūnijā, 8884
Tiesu izpild. J. Veinbergs.

Jelgavas apgabalt. Ventpils apr. tiesu izpild. Jānis Daile (kanceleja Ventpils, Kuģinieku ielā 7) paziņo, ka:

- 1) Augusta Brenča prasības piedziņai no Helēnes Bažbauers 1936. g. 30. sept., plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Helēnei Bažbauers pilnā sastāvā piederošas Ventpils apr. Ances pag. Bangu mājas ar zemes grām. reg. 4598. num. 6,93 ha kopplatībā;
 - 2) nekustamā manta, saskaņā ar Civilproc. nolik. 1262. p., novērtēta par Ls 462,—;
 - 3) tā aprūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 2000,42 ar proc.;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda Ls 46,20 un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecinājums, ka atļauts iegūt pārdodamo nekustamo mantu;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Ventpils zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Jelgavas apgabaltiesas civilnodalās kancelejā.
- Ventpils, 1936. g. 25. jūnijā, 9306
Tiesu izpildītājs J. Daile.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildītājs H. Kimerals (kanceleja Balvos, Tīrgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas Ls 41,59 ar proc. prasības piedziņai 1936. g. 22. augustā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē Antona Pētera d. Klaviņa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Rugāju pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 7556. num. un sastāv no 564.F zemes gabala ar nosaukumu „Dzelmes“, 1,27 ha kopplatībā, ar zemi;
 - 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 70,—;
 - 3) tai ir hipotēku parāds Ls 100,— Valsts zemes bankai;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 7,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. L. 521 9199
- Balvos, 1936. g. 18. jūnijā, 9199
Tiesu izpildītājs H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildītājs H. Kimerals (kanceleja Balvos, Tīrgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

ierakstīta zemes grāmatu reģistra 4541. num. un sastāv no tiesībām uz 4 deset. no 5. zemes gabala uroc. Sita, 35,26 deset. kopplatībā ar zemi un ēkām;

- 2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 530,—;
 - 3) tai nav hipotēku parāda;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 53,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.
- Balvos, 1936. g. 18. jūnijā, L. 398 9197
Tiesu izpildīt. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Daugavpils 1. iecirkņa tiesu izpildītājs A. Menšikovs (kanceleja Daugavpils, 3. janvāra ielā 12), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283. līdz 1290. p., paziņo, ka:

- 1) Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai 1936. g. 5. septembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Valentīnes Jāņa m. Labunskis nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Daugavpils, Raiņa ielā 16, ierakstīta zemes grām. reg. 2512. num. un sastāv no gruntsgabala 275 kv. asis platībā ar ēkām uz tā;
 - 2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 6000,—;
 - 3) tai ir hipotēku parāds Ls 6400,—;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-lūkstes zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās kancelejā. 9100 1936. g. jūnijā. L. 131/36.
Tiesu izpildītājs A. Menšikovs.

Daugavpils apgabalt. Lūkstes apriņķa tiesu izpildītājs E. Petriņš (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nol. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

- 1) Ludviga Ivbuļa prasības apmierināšanai 1937. g. 9. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabalt. civilnod. sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jura Mārtiņa d. Nareta nekustamo mantu, kas atrodas Lūkstes apr. Dvīetes pagastā, ierakstītu zemes grāmatu reģistra 6041. folijā un sastāv no Dvīetes muižas 2. un 2.a zemes gabaliem, 36,43 pārvietas platībā;
 - 2) nekustamā manta novērtēta nodokļu nemšanai par Ls 2250,—, bet solīšana sāksies saskaņā ar Civilproc. nolik. 1293. un 1326. p.;
 - 3) tai ir hipotēku parāds 100 bij. kr. rubļi;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 225,— un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecinājums, ka nav iebildumu pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-lūkstes zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās kancelejā. 8920
- Grīvā, 1936. g. 18. jūnijā, 8920
Tiesu izpildītājs E. Petriņš.

Daugavpils apgabalt. Lūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petriņš (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

- 1) Vija Mežaraupa prasības apmierināšanai 1937. g. 9. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabalt. civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Roberta Pētera d. Mežaraupa nekustamo mantu, kas atrodas Lūkstes apr. Aknistes pagastā, ierakstītu zemes grām. reg. 7011. folijā un sastāv no Novicku (agrāk Lukštaraupu) sādžas viensētas divos gabalos,

4. un 10. num., 20 desetinu 1456 kv. asu kopplatībā;

- 2) nekustamā manta novērtēta nodokļu nemšanai par Ls 2900,—, bet solīšana sāksies saskaņā ar Civilproc. nolik. 1293. un 1326. p.;
 - 3) tai ir hipotēku parādi Ls 7564,26;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 290,— un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecinājums, ka nav iebildumu pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-lūkstes zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja, bet 2 nedēļas pirms izsoles Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās kancelejā. 8921
- Grīvā, 1936. g. 19. jūnijā, 8921
Tiesu izpild. E. Petriņš.

Daugavpils apgabalt. Lūkstes apriņķa tiesu izpildītājs E. Petriņš (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nol. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

- 1) Ovsēja Levšteina prasības apmierināšanai 1937. g. 9. janv., plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāzepa Justina d. Kozlovskā nekustamo mantu, kas atrodas Lūkstes apr. Silenes pag. ierakstīta zemes grāmatu reģ. 7005. folijā un sastāv no zemes gabala ar nosaukumu „Sauleskalna mājas“, 11,110 ha platībā;
 - 2) nekustamā manta novērtēta nodokļu nemšanai par Ls 2566,—, bet solīšana sāksies saskaņā ar Civilproc. nolik. 1293. un 1326. p.;
 - 3) nekustamai mantai ir hipotēku parādi Ls 5442,40;
 - 4) solītajiem, jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 256,60 un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecinājums, ka nav iebildumu pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-lūkstes zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs pārdošanu jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja, bet 2 nedēļas pirms izsoles Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās kancelejā. 8922
- Grīvā, 1936. g. 19. jūnijā, 8922
Tiesu izpild. E. Petriņš.

Daugavpils apgabalt. Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs v. i. J. Bormanis (kanceleja Jaunlatgalē, Lāčplēša ielā 20), pamatojoties uz Valsts zemes bankas pieprasījumu un saskaņā ar likumu par dažu parādu piespiedu pārjaunošanu 3. p. („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 246. n.), paziņo, ka Jāņa Jāņa d. Nazarovs nekustamās mantas 1. izsole, kas bija nolikta 1936. gada 30. maijā un izsludināta „Vald. Vēstn.“ 1935. g. 261. num., ir atlikta uz 1936. g. 5. sept. noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vieta un kārtībā.

Jaunlatgalē, 1936. g. 25. jūn. 9285g
Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabaltiesas Kārsavas iec. tiesu izpild. H. Kitners (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p. un pamatojoties uz papildinājumiem un pārgrozījumiem likumā par dažu parādu piespiedu pārjaunošanu, paziņo, ka:

- 1) Latvijas bankas Rēzeknes nodaļas un Jāņa Blofelda, Fricā Vadzenniņa un Matisa Dēla prasību Ls 489,88 ar proc. un izdevumiem piedziņai, kā arī Ls 200,— ar proc. piedziņai par labu Eduardam Jansouam 1936. gada 1. augustā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Aloizija Pītera dēla Keiļa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Baltinavas pag. Surikovas sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 1002. num. un sastāv no 6. viensētas, 21,620 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;
 - 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 3199,—;
 - 3) tai ir hipotēku parāds Ls 900,—;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 319,90 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. 9178
- Kārsavā, 1936. g. 20. jūnijā, 9178
Tiesu izpildītājs H. Kitners.

Svētes pag. valde izsludina par nederīgu Augustu Rimdza nozaudētās: 1) darba grāmatīgu Z 54793/88, ko 1932. g. 10. jūn. izdevusi Lielvirca pag. valde; 2) tiesības zaudētās 5356. apliecinājuma, ko 1934. g. 28. martā izdevis Jelgavas-Bauskas kaķa apr. priekšn. 80480

Veļķu pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto kumeļa 53. lapu, ko 1933. g. 22. maijā šī pag. valde izdevusi Pēterim Šļaukstīgam ar atzīmi par kumeļa pārdošanu Augustam Baļodim. 9222x

Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā. 9175

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Kārsavā, 1936. g. 20. jūnijā, 9175
Tiesu izpildītājs H. Kitners.

Daugavpils apgabaltiesas Kārsavas iec. tiesu izpild. H. Kitners (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p. un pamatojoties uz papildinājumiem un pārgrozījumiem likumā par dažu parādu piespiedu pārjaunošanu, paziņo, ka:

- 1) Latvijas bankas Rēzeknes nodaļas prasības Ls 113,21 ar proc. un izdevumiem apmierināšanai 1936. g. 1. augustā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jēkaba Vinca d. Bankova nekustamo mantu, kas atrodas Jaunlatgales apr. Baltinavas pagastā, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 7724. num. un sastāv no 88.F zemes gabala ar nosaukumu „Mizāni“, 13,63 ha platībā, ar tiesībām uz 1/3 ideālo daļu;
 - 2) visa nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 1800,—;
 - 3) visai nekustamai mantai ir hipotēku parāds Ls 300,—;
 - 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 177,30 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. 9176
- Kārsavā, 1936. g. 20. jūnijā, 9176
Tiesu izpildītājs H. Kitners.

Daugavpils apgabaltiesas Kārsavas iec. tiesu izpildītājs H. Kitners (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1290. p. un pamatojoties uz papildinājumiem un pārgrozījumiem likumā par dažu parādu piespiedu pārjaunošanu, paziņo, ka:

- 1) Latvijas bankas Rēzeknes nodaļas un Jāņa Blofelda, Fricā Vadzenniņa un Matisa Dēla prasību Ls 489,88 ar proc. un izdevumiem piedziņai, kā arī Ls 200,— ar proc. piedziņai par labu Eduardam Jansouam 1936. gada 1. augustā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Aloizija Pītera dēla Keiļa nekustamo mantu pilnā sastāv

